

[Ch. Petersen.]

højtærede Finansminister har stillet sig saa afvisende overfor de Krav, der er fremkommet fra Funktionærernes Side. Skønt der kun er stillet et meget beskedent Krav om 120 Kr., hvilket i alt kun løber op til 162 000 Kr., har den højtærede Finansminister ikke paa nogen Maade villet høre Tale om at tage et saadant Forslag op til Overvejelse og til Gennemførelse sammen med det Krav, der foreligger fra Assistenterne. Der er ingen Tvivl om, at denne Maade at tage Sagerne paa i høj Grad vil fremkalde Skuffelse, ja, jeg tør vist ogsaa sige Bitterhed hos adskillige af de Tjenestemænd, som havde næret Forventning om, at der ogsaa vilde blive vist Imødekommenhed overfor berettigede Krav, der fremkom fra Funktionærerne.

Nu ved jeg nok, at der kan være særlige Forhold, der forklarer, at den højtærede Finansminister viser en ganske særlig Velvillie overfor de Klasser, her er Tale om, en Velvillie, som han maaske skønner, at Funktionærklasserne ikke har Krav paa, og at det kan være dette Forhold, der bevirker, at Finansministeren, uden Hensyn til, at Lønningsloven allerede om et Aar skal forelægges Rigsdagen til Revision, dog tager dette Spørgsmaal op uden at ville tage Konsekvensen deraf, det vil sige tage tilsvarende Lønningsklassers Forhold op til Overvejelse Side om Side med, hvad der gennemføres for Assistentklassens Vedkommende.

Der er af den højtærede Finansminister henvist til, at man i den store Sparekommission har gjort opmærksom paa, at det vilde have sin Betydning, at Avancementsstillingerne ikke var alt for karrigt tilmaalt i Forhold til Bundklassernes Størrelse, og det er jeg ganske enig i. Jeg havde selv den Ære at være Medlem af Kommissionen og har selv tiltraadt denne Udtalelse. Men jeg vil gerne gøre den højtærede Finansminister opmærksom paa, at Udtalelsen gaar ikke blot paa den Del af Tjenestemændene, som i almindelig Tale kaldes Embedsklasserne, den gaar paa samtlige Statens Tjenestemænd. Men efter alt, hvad der foreligger fra den nuværende Regerings Side, synes man ikke at være tilbøjelig til at ville praktisere den overfor de lavere lønnede Klasser af Tjenestemænd. For deres Vedkommende er Forholdet tværtimod det, at man ikke blot ikke har forbedret Avancementsvilkaarene, men adskillige af de Foranstaltninger, som er blevet gennemført under den nuværende Regering, har berøvet Tjenestemændene i

de lavere Lønningsklasser et meget stort Antal Avancementsstillinger. Det gælder navnlig indenfor Statsbanerne, hvor 15de og 16de Lønningsklasse har faaet ca. 200 Avancementsstillinger mindre i 14de Klasse, end de tidligere havde, som Følge af forskellige Omlægninger, der har fundet Sted. Men jeg har ikke set noget som helst til, at den højtærede Minister for offentlige Arbejder eller den højtærede Finansminister har fundet Anledning til at gøre opmærksom paa, hvilke uheldige Virkninger dette havde for de paagældende Tjenestemænd af lavere Grader, eller har gjort Forsøg paa at raade Bod derpaa. Det forbavser mig imidlertid, at Regeringen har stillet sig saa afvisende, som Tilfældet er, overfor de baade beskedne og berettigede Krav, der er fremkommet fra Funktionærklasserne.

Jeg vil i øvrigt gerne gøre opmærksom paa, at jeg heller ikke kan erkende Rigtigheden af, at Forholdene skulde være saa særlig slemme eller have udviklet sig paa en for Assistentklassen saa særlig uheldig Maade, at der vil være Grund til at foretage særlige Foranstaltninger netop for denne Klasse uden ogsaa at overveje Forholdene for de Tjenestemænd, som befinder sig i Bundklasserne, altsaa henholdsvis i 16de og 15de Lønningsklasse, medens Etaternes 9de Lønningsklasse omfatter Assistenterne. I de Besvarelser, der er fremkommet fra Generaldirektoratet for Statsbanerne, siges det udtrykkeligt, at Assistenternes Forfremmelsesvilkaar siden 1919 er blevet paavirket i gunstig Retning. Altsaa, efter det Tidspunkt, da denne Tjenestemandsklasses Forhold blev grundigt undersøgt i Lønningskommissionen af 1917 — der er ingen Grund til at gaa længere tilbage end til det Tidspunkt, da disse Forhold var til Behandling i Lønningskommissionen —, siger Statsbanerne, at Assistenternes Forfremmelsesvilkaar er blevet paavirket i gunstig Retning. Nu kommer saa den højtærede Finansminister og gør gældende, at her foreligger for Assistenternes Vedkommende et ekceptionelt Tilfælde, som kan berettige til det ret usædvanlige Skridt saa kort Tid forinden den almindelige Lønrevision at fremkomme med et særligt Revisionsforslag for en enkelt Tjenestemandsgroupe. Jeg synes ikke, jeg kan faa det til at rime med de Udtalelser, der er fremkommet fra Statsbanernes Generaldirektorat.

Medens jeg er ved at omtale denne Erklæring, der foreligger fra Statsbanernes Generaldirektorat, vil jeg gerne besvære mig